

Jan 17:1-5 ¹Když toto Ježíš pověděl, pozdvihl své oči k nebi a řekl: “Otče, přišla ta hodina. Oslav svého Syna, aby [tvůj] Syn oslavil tebe, ²tak jako jsi mu dal pravomoc nad veškerým tělem, aby všem těm, které jsi mu dal, dal život věčný. ³A toto je život věčný: Aby poznávali tebe, jediného pravého Boha, a toho, kterého jsi poslal, Ježíše Krista. ⁴Já jsem tě oslavil na zemi, když jsem dokonal dílo, které jsi mi dal, abych je vykonal. ⁵A nyní ty, Otče, oslav mne u sebe tou slávou, kterou jsem u tebe měl, dříve než byl svět.”

Matouš 17:1 ... vzal Ježíš s sebou Petra, Jakuba a jeho bratra Jana a vyvedl je na vysokou horu, kde byli sami.

DA – Touha věků 419.4 Po chvíli jim Kristus říká, že dál už nepůjdou. Odchází stranou a v slzách se úpěnlivě modlí. Muž bolesti prosí o sílu, aby mohl obstát ve zkoušce, kterou má pro záchranu lidstva podstoupit. Potřebuje načerpat další sílu společenstvím s Všemohoucím. Jedině díky spojení s Otcem může hledět do budoucnosti. Z celého srdce se modlí za své učedníky, aby jejich víra v hodině moci temnoty neselehala.... Prosí, aby mohli být svědky projevu Jeho božství. Přeje si, aby pochopili, že je skutečně Božím Synem a Jeho potupná smrt je součástí plánu vykoupení, a aby jim toto poznání bylo útěchou v hodině Jeho posledního smrtelného zápasu. (srv. TV 269.4)

5BC – Biblický komentář, 5. svazek 1146.2 Ježíš říká: Ať je opona odstraněna a ať zazáří Má sláva – sláva, kterou jsem měl u Tebe dříve, než byl svět. (The Signs of the Times, 10. května 1899).

DA – Touha věků 421.1 Jeho modlitba je vyslyšena. Zatímco se Ježíš pokorně sklání na kamenitě zemi, náhle se otevírají nebesa, zlaté brány Božího města se rozestupují a na horu sestupuje svatá zář a zahluje Spasitele. Božství proniká skrze lidství a spojuje se se slávou, která přichází z nebe. Ježíš vstává v majestátu Boží slávy. Muka Jeho nitra se rozplynula. Jeho tvář září “jako slunce” a Jeho šat je “oslnivě bílý”. (srv. TV 270.1)

Matouš 17:2-8 ²A byl před nimi proměněn. Jeho tvář zazářila jako slunce a jeho šaty zbělely jako světlo. ³A hle, ukázal se jim Mojžíš a Eliáš a rozmlouvali s ním. ⁴Petr na to Ježíšovi řekl: “Pane, je pro nás dobré tu být. Chcešli, udělám tu tři stánky, tobě jeden, Mojžíšovi jeden a Eliášovi jeden.” ⁵Když ještě mluvil, hle, zastínil je zářivý oblak a z oblaku se ozval hlas: “Toto je můj milovaný Syn, v němž jsem našel zalíbení; toho poslouchejte.” ⁶Když to učedníci uslyšeli, padli na tvář a velmi se báli. ⁷Ježíš k nim přistoupil, dotkl se jich a řekl: “Vstaňte a nebojte se.” ⁸Když pozvedli oči, neviděli nikoho, jen samotného Ježíše.

Matouš 26:45b,47 ⁴⁵ ... Hle, přiblížila se ta hodina a Syn člověka je vydáván do rukou hříšníků.... ⁴⁷Když ještě mluvil, hle, přišel Juda, jeden z Dvanácti, a s ním veliký zástup od velekněží a starších lidu s meči a holemi.

DA – Touha věků 694.5 Jan 18,4.5 ⁴... “Koho hledáte?” ⁵Odpověděli mu: “Ježíše Nazaretského.” [Ježíš] jim řekl: “Já jsem.” Vtom se mezi dav a Ježíše postavil anděl, který před chvílí Spasitele povzbuzoval. Ježíšovu tvář ozařovalo nebeské světlo a sestoupil na Něho stín ve tvaru holubice. Vražedný zástup nemohl v přítomnosti nebeské slávy vydržet ani chvíli. Lidé ohromeně ustoupili. Kněží, starší, vojáci a dokonce i Jidáš padli na zem jako mrtví. (srv. TV 442.7)

Matouš 26:63 Velekněz mu řekl: “Zapřísahám tě při živém Bohu, abys nám řekl, zda jsi Mesiáš, Syn Boží!”

DA – Touha věků 707.1 Všichni bedlivě sledovali Jeho tvář a napjatě poslouchali odpověď: **Matouš 26,64** “Tys to řekl.” Zdálo se, že Jeho bledý obličej ozařilo nebeské světlo, a Ježíš dodal: “Avšak pravím vám, od nynějška spatříte Syna člověka sedícího po pravici Moci a přicházejícího na nebeských oblacích.” (srv. TV 450.4)

DA – Touha věků 707.2 Z Kristova lidského těla na okamžik zazářilo božství. Velekněz se před pronikavým pohledem Spasitele zachvěl. Ježíš jako by četl jeho nejskrytější myšlenky a pronikal až do srdce. Na tento zkoumavý pohled pronásledovaného Božího Syna Kaifáš již nikdy nezapomněl. (srv. TV 450.5)

Lukáš 23:11a [1] Herodes jím se svými vojáky pohrdl, vysmál se mu...

DA – Touha věků 731.3 Když se Mu neurvalý dav s výsměchem klaněl, zmocnil se řady přítomných strach a beze slova ustupovali zpátky. To na Heroda hluboce zapůsobilo. Na jeho hříchem zatvrzelé srdce dopadaly poslední paprsky milosrdenství. Pochopil, že před sebou nemá obyčejného člověka. Z Kristova lidství totiž pronikal záblesk božství. Ve chvíli, kdy Krista obklopili posměvači, cizoložníci a vrazi, měl Herodes dojem, že hledí na Boha na trůnu. (srv. TV 468.5)

DA – Touha věků 738.1 Matouš 27,24 “Když Pilát uviděl, že to ničemu neprospívá, ale že pozdvižení je čím dál větší, vzal vodu, umyl si před zástupem ruce a řekl: “Jsem nevinný touto krví [spravedlivého]. Je to vaše věc.” Pilát na Spasitele pohlédl s bázní a zahanbením. Kristus si jako jediný ze všech přítomných zachoval klid a z Jeho tváře vyzařoval pokoj. Zdálo se, jako by se kolem Jeho hlavy rozlévalo tlumené světlo. Pilát si v nitru řekl: On je Bůh. Obrátil se k davu a prohlásil: Já nejsem vinný Jeho krví. Vezměte si Ho a ukřižujte. Ale vy, kněží a vůdcové, si pamatujte, že já Jej považuji za spravedlivého člověka. A za to, co se dnes stane, ať ten, koho tento muž prohlašuje za svého Otce, soudí vás, ne mne. Ježíšovi potom řekl: Odpusť mi, nemohu tě zachránit. Opět Jej nechal zbičovat a vydal jím Ho, aby Jej ukřižovali. (srv. TV 474.1)

DA – Touha věků 756.2 Tma náhle ustoupila a Ježíš mocně zvolal: **Jan 19,30** “Dokonáno jest.” **Lukáš 23,46** “Otče, do tvých rukou odevzdávám svého ducha.” Jeho hlas zněl jako zvuk polnice a zdálo se, že musí proniknout ke všemu stvoření. Kříž osvítilo zvláštní světlo a Spasitelova tvář zářila slávou jako slunce. Potom sklonil hlavu na prsa a zemřel. (srv. TV 485.5)